

Santa Maria de Palau-solità

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Pl. de Santa Maria, 2, 08184 Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.58405
Longitud: 2.16922
UTM Est (X): 430750
UTM Nord (Y): 4603929

Classificació

Número de fitxa 08156 - 36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM (2015), nº 2.01. BCIL.
Número inventari Sí, IPA.: 27506.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Autoria de la fitxa Joan Vicens Tarré/Michelle Bianco Barazarte
Data de registre de la fitxa: dt., 17/04/2001 - 02:00

Descripció

L'església de Santa Maria de Palau-solità és d'estil romànic, tot i que el seu aspecte actual és fruit les diverses reformes de les que ha estat objecte al llarg dels segles.

L'edifici ha perdut la seva estructura originària, ja que es suposa que comptava amb una planta central de creu grega, amb l'orientació perpendicular a actual, formada per una volta de canó, capçalera d'absis i el creuer, aixecant en aquest últim la façana principal i obrint-hi la porta d'accés.

Posteriorment, la nau va ser allargada i orientada en sentit nord-sud, passant a ser planta de creu llatina, formada per una nau i dues capelles situades una enfront a l'altre. Les modificacions també van suprimir els absis i el campanar.

La planta quadrada és del segle XVI i l'ampliació de la nau es pot diferenciar, des de l'exterior, pel canvi d'alçada i de material.

L'estructura és de murs portants de maçoneria de pedra i forjat amb volta de mig punt a la nau central. Les capelles laterals presenten forjats de volta d'aresta i forjats amb petxines i voltes semiesfèriques. Les capelles laterals de l'absis estan fetes amb forjat d'entrebigat de fusta.

La teulada és de dues vessants amb teula àrab, i el carener perpendicular a la façana.

La composició de la façana principal és molt simple. La regula un eix central de simetria, que es compon de la porta adovellada d'accés amb arc de mig punt, i a sobre, una rosassa amb reixa senzilla per la part exterior i vitrall emplomat.

A l'esquerra de la façana es situa la torre i campanar de planta quadrada, on s'observa una porta secundària i una placa de ceràmica amb la representació de Santa Maria, que dona nom a l'església, protegida per un petit ràfec de doble vessant.

Observacions:

Des de la dècada dels anys 70 del segle passat, l'església acull les Nits Musicals organitzades per l'associació Amics de la Música Clàssica.

Fotografies: Catàleg de béns a protegir, POUM (2015).

Història

Les referències documentals més antigues de l'església de Santa Maria de Palau-solità són del segle X. Segons l'acta de consagració del temple (Arxiu de la Corona d'Aragó), la cerimònia va ser oficiada per l'arquebisbe de Tarragona i bisbe de Barcelona, Sant Oleguer, el dia 14 de novembre de l'any 1122. Pels volts de l'any 1307 es va canviar l'orientació de l'església, seguint les indicacions del bisbe Ponç de Gualba.

La pica baptismal té la data esculpida a la mateixa pedra: 1498.

L'any 1506 un incendi va cremar gran part del temple, afectant el campanar i la volta de la nau, que es van haver de reconstruir de nou.

L'any 1513 es va encarregar un retaule per a l'altar major al Mestre d'Artés -pintor anònim de l'escola valenciana- amb dos deixebles seus.

És important també el retaule de l'altar del Roser, amb un antependi de ceràmica fet per Llorenç Pasollas, un dels grans ceramistes de Catalunya del segle XVII.

Fins l'any 1933 hi havia un pas que comunicava l'església amb la rectoria, construït l'any 1575, on es conservaven un conjunt d'importants peces d'orfebreria del segle XVI.

Bibliografia

- BUSQUETS i MOLAS, E. (1970) Plegamans: una història de deu segles. Barcelona: (s.n.).
- FERNÁNDEZ LÓPEZ, Ll. [et. al.] (1991) "Santa Maria de Palau-solità". Catalunya Romànica, vol. XVIII: El Vallès Occidental i el Vallès Oriental. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 128 i 129.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).
- GIBERT, P. (1975) Palau Solitar. Barcelona: Ed. Escudo de Oro.
- RIUS i SERRA, J. (1945-47) Cartulario de Sant Cugat del Vallès. Barcelona: C.S.I.C. Escuela de Estudios Medievales.
- ROCA i GARRIGA, P. (1981) Índex toponímic del cartulari de Sant Cugat del Vallès. Sabadell: Museu d'Història de Sabadell.
- ROIG BUXÓ, J. (ARRAGO S.L.) (2011) Catàleg de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic. POUM. Palau-solità i Plegamans: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans.
- VALL i RIMBLAS, R. (1992) El romànic del Vallès. Sabadell: Ed. AUSA.
- VENTURA I VILA, Ll. (1985) El meu poble Palau-Solità i Plegamans. Barcelona: Planeta, cop.

